

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. M.**, bytom P. teraz v Ú. proti žalovaným 1/ **J. B.** a 2/ **I. H.**, vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru SR v Trenčíne, o **ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 7 C 29/2010, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. E. Z., JUDr. S. M., JUDr. G. J., JUDr. B. Č., JUDr. V. Š., JUDr. A. Z., JUDr. A. R., Mgr. Z. H., JUDr. E. Z., JUDr. O. L., JUDr. A. B., JUDr. I. M., JUDr. V. H., JUDr. E. V., JUDr. J. F., JUDr. N. Č., JUDr. M. P., JUDr. D. L., JUDr. J. K., JUDr. S. H., JUDr. D. E., JUDr. J. M., JUDr. R. V., JUDr. J. J., JUDr. O. G., JUDr. R. H., JUDr. F. K., JUDr. O. S. a JUDr. P. T. **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 17 NcC 15/2010.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca v žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov uplatnil aj námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Považská Bystrica i Krajského súdu v Trenčíne. Uviedol v nej, že sudcovia uvedených súdov sú zaujatí pre ich pomer k žalovaným, zamestnancom Krajského riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky. Ich zaujatosť sa prejavuje v ich postupe a rozhodovaní v jeho právnych veciach.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne, ktorý súd má rozhodnúť o tom, či sú sudcovia Okresného súdu Považská Bystrica vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, sa k námietke žalobcu vyjadrili tak, že sa necítia byť vo veci zaujatí, pretože k prejednávanej právnej veci, ani k jej účastníkom nemajú žiadny vzťah.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 16 ods. 1 O.s.p.), posudzoval opodstatnenosť tvrdenia žalobcu o zaujatosti sudcov uvedeného súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na uvedené, možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba *výnimočne* a iba z dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, nestranne a spravodlivo. Uvedenému zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu vyššie uvedeného).

Z vyššie uvedeného výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že základom pre vylúčenie sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody (vid' vyššie), nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov.

Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, z ktorých by objektívne vyplynula pochybnosť o nezaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., t.j. z dôvodu ich vzťahu k prejednávanej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom.

Pokiaľ žalobca v svojej námietke tvrdí existenciu akéhosi vzťahu sudcov k žalovaným, so zreteľom na ktorý vznikajú pochybnosti o nezaujatosti sudcov, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že dôvodom na vylúčenie sudcov nemôže byť púha okolnosť, že namietaní sudcovia by mohli byť v služobnom (alebo aj inom) kontakte so žalovanými. V zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (vid' tiež § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov) sú totiž sudcovia pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom. Ich vzájomné vzťahy

a ich vzťahy k iným (právnickým) profesiám vykazujú vo všeobecnosti znaky čisto profesionálnosti a kolegiality, ktoré ešte v ničom nezakladajú možnosť vzniku pochybností o ich nezaujatosti, alebo neobjektívnosti. Až v prípade, že by takýto vzťah prerástol cez takto chápaný profesionálny rámec a nadobudol by charakter bližšieho osobného (napr. priateľského) vzťahu, mohla by takáto okolnosť byť dôvodom pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Ničím však nebolo preukázané, že by vzťah namietaných sudcov k žalovaným prerástol rámec čisto profesionálneho vzťahu.

Pokiaľ žalobca poukazuje v tejto súvislosti na spôsob rozhodovania sudcov, poznamenáva sa, že dôvodom vylúčenia sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.).

Majúc na zreteli uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že tu nie sú okolnosti, ktoré by mohli byť považované za relevantné z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. a preto nevyhovelo vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Trenčíne uvedení vo výroku tohto uznesenia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. júna 2010

JUDr. Ladislav Górász, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Patrícia Špacírová